

JUSTITSMINISTERIET

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Dato: **13 JUNI 2016**
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Malene Dalgaard
Sagsnr.: 2016-0036-0454
Dok.: 1976805

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet har anmodet Justitsministeriet om at oplyse, hvor mange personer, der er blevet retsfulgt for at have tvunget et barn til at indgå i en religiøs vielse, og hvor mange forældre til børn, der har taget ophold på RED-safehouse, der er blevet sigtet eller dømt for vold eller tvang mod deres børn.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvor mange personer, der er blevet retsfulgt for at have tvunget et barn til at indgå i en religiøs vielse, kan Justitsministeriet oplyse, at Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget den 26. maj 2016 har stillet spørgsmål nr. 649 (Alm. del) til justitsministeren med lignende indhold. Kopi af besvarelsen vedlægges.

Til brug for besvarelsen af henvendelsen fra Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

"1. Straffelovens § 260, stk. 2, om ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab blev indsat ved lov nr. 316 af 30. april 2008. Formålet med bestemmelsen var at skærpe straffen for ulovlig tvang efter straffelovens § 260 i forbindelse med indgåelse af ægteskab. Strafferammen for overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 2, blev således fastsat til 4 års fængsel.

Ved lov nr. 434 af 1. maj 2013 blev straffelovens § 260, stk. 2, udvidet, således at ulovlig tvang i forbindelse med religiøs vielse uden borgerlig gyldighed blev ligestillet med tvangsægteskaber i straffelovens forstand.

2. Efter indførelsen i 2008 af bestemmelsen i straffelovens § 260, stk. 2, om ulovlig tvang i forbindelse med ægteskab mv. afgav Rigsadvokaten den 8. juli 2011 en redegørelse om erfa-

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

ringerne i praksis med anvendelse af bestemmelsen. Kopi heraf vedlægges til orientering.

Rigsadvokaten havde til brug for redegørelsen anmodet de enkelte politikredse og statsadvokaturer om at indberette enhver sag, hvor der i tiden fra den 2. maj 2008 til marts 2011 var indgivet anmeldelse om ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab.

Rigsadvokaten modtog indberetning om 18 sager om mulig ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab i perioden. I 12 sager var der indgivet en egentlig anmeldelse om ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab. Derudover modtog Rigsadvokaten fra enkelte politikredse indberetning om 6 tilfælde, hvor politiet i øvrigt var blevet kontak- tet om mulig ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af æg- teskab.

Det fremgår af redegørelsen, at i størstedelen af de sager, hvor der var indgivet anmeldelse, blev efterforskningen indstillet, idet der ikke fremkom oplysninger, der understøttede anmeldelsen. Dette skyldtes i flere tilfælde, at den formodede forurettede ikke ønskede, at politiet skulle foretage sig yderligere i sagen, eller ikke ønskede at udtale sig til politiet herom. I to tilfælde blev efterforskningen indstillet, fordi forældre til den formodede forurettede efter politianmeldelsen og drøftelser mellem familien og politiet accepterede, at deres datter ikke ønskede at gifte sig med den person, som forældre havde tiltænkt hende. I ingen af de nævnte sager har politiet modtaget oplysninger, der gav grundlag for at antage, at der var foregået noget strafbart.

Det fremgår endvidere af redegørelsen, at der kun blev rejst sigtelse i en enkelt sag, og i ingen af de indberettede sager var der tilvejebragt et bevismæssigt grundlag for at rejse tiltale. Der var således ikke sager, hvor der skete domfældelse (eller frifindelse) for overtrædelse af bestemmelsen frem til marts 2011.

3. For så vidt angår perioden efter marts 2011 og frem til i dag kan Rigsadvokaten oplyse, at det ved et elektronisk udtræk i politiets sagsstyringssystem (POLSAS) ikke er muligt at tilvejebringe de pågældende oplysninger, idet der ikke er en særskilt gerningskode for overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 2. Tilvejebringelse af oplysninger herom vil således forudsætte en manuel gennemgang af samtlige sager om ulovlig tvang efter straffelovens § 260. En sådan gennemgang har jeg på det foreliggende grundlag ikke fundet anledning til at iværksætte.

Jeg kan dog oplyse, at Rigsadvokaten – til brug for besvarelse af spørgsmål nr. 140 (2014-15, 1. samling) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik – anmodede samtlige politikredse og de to regionale statsadvokater om at oplyse, hvorvidt man ved embederne havde erindring om sager, hvor der i perioden fra marts 2011 til november 2014 var rejst tiltale eller sket domfældelse efter straffelovens § 260, stk. 2. Samtlige politikredse og de to regionale statsadvokater oplyste i den forbindelse, at dette ikke var tilfældet. Kopi heraf vedlægges til orientering.

Jeg har til brug for mit bidrag til besvarelse af nærværende spørgsmål anmodet samtlige politikredse og de to regionale statsadvokater om at oplyse, hvorvidt man ved embederne har erindring om sager, hvor der siden november 2014 er rejst tiltale eller sket domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 2. Samtlige politikredse og de to regionale statsadvokater har oplyst, at dette ikke er tilfældet.

Herudover har Rigsadvokaten foretaget en elektronisk søgning i Ugeskrift for Retsvæsen, Tidsskrift for Kriminalret og i Anklagemyndighedens Vidensbase (www.anklagemyndigheden.dk). Der blev ved disse søgninger ikke fundet afgørelser, hvor der var rejst tiltale eller sket domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 2.

4. For så vidt angår spørgsmålet om i hvor mange tilfælde forældre til børn, der har taget ophold på RED-safehouse, er blevet sigtet eller har modtaget dom for vold eller tvang mod deres børn, kan jeg oplyse, at jeg til brug for besvarelsen af spørgsmålet har undersøgt muligheden for ved elektronisk udtræk fra politiets sagsstyringssystem (POLSAS) at tilvejebringe oplysninger herom.

POLSAS indeholder ikke en eller flere gerningskoder, der omhandler personer, der har taget ophold på RED-safehouse. Det er derfor ikke muligt ved elektronisk udtræk at tilvejebringe nærmere oplysninger herom. Tilvejebringelse af sådanne oplysninger vil forudsætte en ressourcekrævende manuel gennemgang af en række konkrete straffesager. En sådan gennemgang har jeg på det foreliggende grundlag ikke fundet anledning til at iværksætte.”

Søren Pind

Thomas Tordal-Mortensen